

Jósef í Jósefsdal

Summan af austan undir Vífilsfelli er Ólafs skard og sést það best frá vegarbyggjunni efstu, þegar lagt er á Svínakraun. Eiginlega er Ólafs skardin fúð, og á milli þeirra djúpur dalur niðri, er Jósefsdalur heitir. Afar stór steinn er í miðjum dalinu, sem kallad er „Gretlisfali“, einn af flestum þó lítilri steinar, er einn stöndur í berroði. „Gretlisfali“ þetta er svo stótt að þeir menn ná eltri höndum saman, þótt þeir vildu umfagna það og svo hátt, að maður, sem stendur í höndum annars manns, nær að einn af þylla fingri á efri brú þess.

Annars er „Gretlisfali“ þetta stótt Jósefs garða, sem á sinni tíð var fatlaus blótsmaður niðri af björni í steinrinnum, enda heyrast þaðan oft þung högg og stór, en blótsryðin eru þeim þó hávarari, þegar Jósef smíðar er í smíðju sinni, en aldar í latum hann þó högginn úr blótsryðin heyrast, nema undir venulegu vork vöðum og er þá óráðlegt niðri að leggja á Ólafs skard, enda er það íllt yfir fændar þótt í góðri væðri sé og færd samloysi, þó fara væður stá hálft í miðjum hlíðum (brattum) austanvert við Jósefsdal og suður í suðra skardinu (þegar austur er farið) og er þá komið að Lambafellskrauni austanvert við Bláfjall.

(Sögu sögu þessi er tekið eftir Ólafi nokkrum Jónssyni (Ólafi „Stóra“) er var í Kjalla í Flvosi eða þar í hvarfi, um 1885). J. P.